VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta paplašinātā sastāvā)

2016. gada 25. maijā *

Šķīrējklauzula — Piektā pamatprogramma pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu pasākumiem (1998. 2002. gads) — Līgums "Enerģijas, vides un ilgtspējīgas attīstības" jomā — Līguma izbeigšana — Pārskaitīto summu daļas atmaksa — Nokavējuma procenti — Aizmuguriska lietas izskatīšana

Lieta T-226/14,

Eiropas Komisija, ko sākotnēji pārstāvēja *L. Cappelletti* un *F. Moro*, un tad *F. Moro*, pārstāvji, kuriem palīdz *R. Van der Hout*, advokāts,

prasītāja,

pret

McCarron Poultry Ltd , reģistrēta *Killacorn Emyvale* (Īrija),

atbildētāja,

par prasību, kas celta saskaņā ar LESD 272. pantu nolūkā piespriest atbildētājai atmaksāt daļu no Komisijas saistībā ar līgumu NNE5/1999/20229 izmaksātā avansa, pieskaitot nokavējuma procentus.

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs S. Papasavs [*S. Papasavvas*], tiesneši I. Labucka, K. Veters [*C. Wetter*], E. Bieļūns [*E. Bieliūnas*] (referents) un V. Kreišics [*V. Kreuschitz*],

sekretārs E. Kulons [*E. Coulon*],

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 2001. gada 27. aprīlī Eiropas Kopiena, ko pārstāvēja Eiropas Kopienu Komisija, ar sabiedrību *S.* kā koordinatori, kā arī ar pakalpojumu sniedzējiem *A.*, *E.*, *I.* un *McCarron Poultry Ltd* (turpmāk tekstā – "atbildētāja") noslēdza līgumu NNE5/1999/20229 (turpmāk tekstā – "līgums") ar nosaukumu

* Tiesvedības valoda – angļu.

"Kopienas rīcība īpašās *RDT* programmas jomā un demonstrācijas par tēmu: "Enerģija, vide un ilgtspējīgas attīstība" – B daļa: programma "Enerģija"", kurš ietilpst Kopienas piektajā pamatprogrammā pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu pasākumiem (1998.–2002. gads), lai īstenotu projektu "Optimised Biomass CHP Plant for Monaghan Integrating Condensing Economiser Technology" (Optimizētas biomasas koģenerācijas centrāle Monaganā, kas iekļauj kondensāciju ekonomējošu tehnoloģiju).

2 Saskaņā ar līguma, kurš ir izstrādāts angļu valodā, 5. panta 1. punktu to reglamentē Beļģijas tiesības. Saskaņā ar līguma 8. panta 1. punktu tam ir pievienoti trīs pielikumi, kas ir līguma neatņemama sastāvdaļa. I pielikumā ir aprakstīts izpildāmais darbs, II pielikumā ir norādīti līguma vispārīgie nosacījumi un III pielikumā ir minēti pilnvarojumi.

3 Līguma 5. panta 2. punktā ir iekļauta šķīrējklauzula LESD 272. panta izpratnē, kas ir formulēta šādi:

"Tikai Pirmās instances tiesas [tagad – Vispārējā tiesa] un apelācijas gadījumā – Eiropas Kopienas Tiesas [tagad – Eiropas Savienības Tiesa] kompetencē ir izskatīt jebkuru strīdu starp Kopienu, no vienas puses, un līgumslēdzējām pusēm, no otras puses, saistībā ar šā līguma spēkā esamību, piemērošanu un interpretāciju."

4 Saskaņā ar līguma 2. panta 1. punktu projektam bija jāilgst 58 mēnešus no nākamā mēneša pēc pēdējā līgumslēdzēju pušu paraksta veikšanas pirmās dienas. Runa tātad bija par laikposmu no 2001. gada 1. maija (projekta sākuma datums) līdz 2006. gada 28. februārim.

5 Runājot par Kopienas finanšu ieguldījumu, II pielikuma 3. pantā ir noteikts:

"1. Kopienas finanšu ieguldījums ir jāpārskaita atbilstoši šādiem principiem:

a) Sākotnējais avansa maksājums ir jāpārskaita koordinatoram 60 dienu laikā no dienas, kad ir veikts pēdējais līgumslēdzēju pušu paraksts. Koordinators šo avansu sadala atbilstoši norādēm aptuveno pieļaujamo izmaksu detalizētajā pārskatā, kas atrodams pēc šā līguma parakstiem.

[..]

3. Neskarot šā pielikuma 26. pantu, visi maksājumi ir uzskatāmi par avansa maksājumiem līdz galīgās atskaites apstiprināšanas brīdim.

4. [..]

Gadījumā, ja līgumslēdzējs Komisijas noteiktajā termiņā neatmaksā paredzētās summas, tām pieskaita nokavējuma procentus atbilstoši likmei, ko Eiropas Centrālā banka piemēro saviem pamata pārfinansēšanas darījumiem tā mēneša pirmajā dienā, kurā beidzas Komisijas noteiktais termiņš, – pieskaitot pusotru punktu, ja vien procenti nav jāmaksā atbilstoši citam šā līguma noteikumam. Procenti attiecas uz laikposmu no nākamās dienas pēc termiņa beigām līdz atmaksājamo līdzekļu saņemšanas dienai."

6 Līguma 6. panta 2. punkts ir formulēts šādi:

"Ja projekta izpilde ir pakārtota administratīvās atļaujas saņemšanai un ja šī atļauja nav tikusi piešķirta viena gada laikā no projekta sākuma dienas, kas noteikta 2. panta 1. punktā, Komisija var nekavējoties izbeigt līgumu atbilstoši līguma II pielikuma 7. pantam."

7 Līguma II pielikuma "Līguma izbeigšana vai līgumslēdzējas puses dalības izbeigšana" 7. panta 6. punkta trešajā daļā ir paredzēts:

"Līguma izbeigšanas vai līgumslēdzējas puses dalības izbeigšanas gadījumā:

a) [..] Komisija var pieprasīt atmaksāt visu Kopienas finansiālo ieguldījumu vai tā daļu, ņemot vērā veikto darbu veidu un rezultātus, kā arī to lietderību Kopienai attiecīgās konkrētās programmas ietvaros,

[..]."

8 Saskaņā ar līguma II pielikuma 3. panta 4. punkta pirmo daļu "ja Kopienas kopējais finansiālais ieguldījums, ņemot vērā iespējamās korekcijas, tostarp pēc finanšu revīzijas, kas paredzēta šā pielikuma 26. pantā, ir mazāks par šā panta 1. punkta pirmajā daļā paredzēto maksājumu kopējo summu, attiecīgie līgumslēdzēji atmaksā starpību euro termiņā, kuru Komisija ir noteikusi savā pieprasījumā, kas nosūtīts ierakstītā vēstulē ar paziņojumu par saņemšanu".

9 Piemērojot līguma 3. pantu, kas grozīts ar papildu vienošanos Nr. 1, kura parakstīta 2004. gada 6. septembrī, projekta kopējās pieļaujamās izmaksas ir noteiktas EUR 46 388 002 un Kopienas kopējais finansiālais ieguldījums – EUR 2 975 000.

10 2001. gada 21. jūnijā Komisija pārskaitīja sākotnējo avansa maksājumu EUR 892 500 uz sabiedrības *S.* bankas kontu, un tad – 2003. gada 12. decembrī – starpposma maksājumu EUR 71 862,28. Kā koordinatorei sabiedrībai *S.* pēc tam bija jāsadala šīs summas dažādiem līgumslēdzējiem atbilstoši norādēm, kas iekļautas līguma pielikumā esošajā pieļaujamo izmaksu aptuvenajā detalizētajā tabulā.

11 Ar papildu vienošanos Nr. 1 sabiedrība *S.* no projekta izstājās un tika aizstāta ar atbildētāju kā jauno koordinatoru, sākot ar 2003. gada 1. maiju.

12 Pēc šīs papildu vienošanās noslēgšanas sākotnējais koordinators Komisijas samaksātos līdzekļus pārskaitīja atbildētājai. Šis pārskaitījums notika 2004. gada 17. septembrī.

13 2005. gada 7. decembra ierakstītā vēstulē ar paziņojumu par saņemšanu, kas nosūtīta atbildētājai, Komisija norādīja, ka projektā ir konstatēti "būtiski kavējumi kopš tā uzsākšanas" un ka "tikai neliela līgumā paredzētā darbu daļa [tika] paveikta līdz [šim datumam]". Tāpat no šīs vēstules arī izriet, ka gan atbildētājas 2005. gada 13. jūnija elektroniskā vēstule, gan tās sagatavotie 2005. gada 31. maija un 15. novembra progresa ziņojumi liecina, ka līgumslēdzēji nav spējīgi saņemt atļaujas, kas vajadzīgas projekta īstenošanai.

14 Tādējādi, ņemot vērā, ka līdz projekta pabeigšanai ir atlikuši tikai trīs mēneši, Komisija vērsa atbildētājas uzmanību uz prasībām, kas attiecībā uz dokumentiem ir jāievēro, lai līgumslēdzējs lūgtu pagarināt projektu, atbilstoši līguma 7. pantam parakstot papildu vienošanos pie līguma.

15 2006. gada 17. janvāra vēstulē atbildētāja lūdza pagarināt līgumu papildus uz trim gadiem, bet tā nebija iesniegusi nevienu no Komisijas 2005. gada 7. decembra vēstulē lūgtajiem dokumentiem.

16 2006. gada 20. marta ierakstītā vēstulē ar paziņojumu par saņemšanu Komisija informēja atbildētāju, ka tās pieteikums par pagarināšanu nevar tikt pieņemts, jo, pirmkārt, nav tikušas saņemtas projekta īstenošanai būtiskas atļaujas un tādēļ nebija "nekādas iespējas saprātīgā termiņā veiksmīgi pabeigt projektu", un, otrkārt, Komisija saņēma šo pieteikumu tikai 2006. gada 3. februārī jeb pēc tam, kad bija beidzies līguma 7. pantā paredzētais termiņš līguma grozījumu pieprasīšanai, proti, pēc 2006. gada 1. janvāra.

17 Tādēļ šajā pašā vēstulē Komisija norādīja atbildētājai uz savu lēmumu izbeigt līgumu atbilstoši līguma II pielikuma 7. panta 1. punkta a) apakšpunktam un 6. panta 2. punktam. Komisija informēja atbildētāju, ka līgums tiks izbeigts ar minētās vēstules saņemšanas datumu.

18 Visbeidzot, lai noslēgtu administratīvo procesu, Komisija lūdza atbildētāju viena mēneša laikā no minētās vēstules saņemšanas dienas iesniegt tai galīgo kopsavilkuma ziņojumu un galīgo izmaksu pārskatu par laikposmu no projekta uzsākšanas dienas līdz tā noslēgšanas dienai.

19 Saņemot galīgo kopsavilkuma ziņojumu un galīgo izmaksu pārskatu 2006. gada 5. maijā un ņemot vērā, ka projekta laikā Komisija saņēma četras atšķirīgas veidlapas, kurās tika apkopotas summas, ko koordinators bija pārskaitījis citiem līgumslēdzējiem (proti, "E3 veidlapa"), tā 2007. gada 15. maija ierakstītā vēstulē ar paziņojumu par saņemšanu aicināja visus līgumslēdzējus nosūtīt tai deklarācijas, norādot projekta ietvaros saņemtās (un dažos gadījumos pārskaitītās) summas, lai noteiktu attiecībā uz katru līgumslēdzēju galīgo summu, kas ir jāpārskaita vai jāatgūst Eiropas Savienībai.

20 Sabiedrības *E.*, *I.* un *A.* nosūtīja Komisijai savas deklarācijas attiecīgi 2007. gada 8. un 12. jūnija un 17. septembra vēstulēs. No tā izriet, ka sabiedrības *I.* un *A.* – kā līgumslēdzējas – projekta ietvaros nav saņēmušas līdzekļus, bet sabiedrība *E.* ir saņēmusi noteiktu summu.

21 Pēc vairākkārtīgas sarakstes ar atbildētāju un sabiedrību *S.* nolūkā noteikt summas, kas tika pārskaitītas projekta ietvaros, un pēc projekta ietvaros iesniegto finansiālo un tehnisko ziņojumu analīzes Komisija attiecībā uz katru līgumslēdzēju noteica apstiprinātās pieļaujamo izmaksu summas, Savienības ieguldījuma summas, Savienības pārskaitītās ieguldījuma summas un visbeidzot summas, kas Savienībai ir jāpārskaita vai jāatgūst.

22 No atbildētājas atgūstamās summas apmērs bija EUR 848 926,33, kas tika aprēķināts, ņemot vērā Savienības finansiālo ieguldījumu, kuru šī sabiedrība saņēmusi pēc papildu vienošanās Nr. 1 parakstīšanas un kuras kopējais apmērs bija EUR 964 362,28, kas atbilst pirmsfinansējumam EUR 892 500 un starpposma maksājumam EUR 71 862,28, no kuriem tika atskaitīts atbildētājai izmaksājamais ieguldījums (EUR 4 073,54), ieguldījums, ko atbildētāja pārskaitījusi sabiedrībai *S.* (EUR 40 782,04 par koordinēšanas un projekta izmaksām) un sabiedrībai *E.* (EUR 18 844,45), kā arī finansiālais ieguldījums, kas atbildētājai ir jāpārskaita sabiedrībai *I.* (EUR 41 458,53) un sabiedrībai *A.* (EUR 10 277,39).

23 Ar 2010. gada 27. aprīļa ierakstītu brīdinājuma vēstuli ar paziņojumu par saņemšanu Komisija informēja atbildētāju par savu nodomu tai nosūtīt paziņojumu par parādu nolūkā atgūt summu EUR 848 926,33, ar nosacījumu, ka atbildētāja tai četru nedēļu laikā no vēstules saņemšanas dienas iesniedz pierādījumus par pārskaitījumiem sabiedrībām *I.* un *A.* Šajā brīdinājuma vēstulē Komisija precizēja, ka tad, ja netiks iesniegti maksājuma pierādījumi, no atbildētājas atgūstamā summa būs nevis EUR 848 926,33, bet EUR 900 662,25, kas atbilst no atbildētājas atgūstamajai summai, kurai pieskaita finanšu ieguldījumu, kas Komisijai vēl ir jāpārskaita sabiedrībām *I.* un *A.*, attiecīgi EUR 41 458,53 un EUR 10 277,39.

24 Tā kā atbildētāja nebija iesniegusi nevienu pierādījumu par maksājumu sabiedrībām *I.* un *A.*, nebija atmaksājusi parāda summu un nebija apstrīdējusi brīdinājuma vēstulē izklāstītos aprēķinus, Komisija attiecībā uz atbildētāju izdeva paziņojumu par parādu ar Nr. 3241009140 par summu EUR 900 662,25. Paziņojumā par parādu, kas ticis nosūtīts ierakstītā vēstulē ar paziņojumu par saņemšanu 2010. gada 24. septembrī, bija precizēts, ka, ja norādītā summa netiks atmaksāta līdz 2010. gada 30. novembrim, pamatparādam tiks pieskaitīti nokavējuma procenti.

25 2010. gada 2. decembrī Komisija nosūtīja atbildētājai atgādinājuma vēstuli, un, tā kā maksājums joprojām netika veikts, tā to brīdināja 2011. gada 4. janvāra ierakstītā vēstulē ar paziņojumu par saņemšanu, ka tai ir jāpārskaita Komisijai pamatsumma un nokavējuma procenti, kuri aprēķināti atbilstoši līguma II pielikuma 3. panta 4. punktam.

Tiesvedība un Komisijas prasījumi

26 Ar prasības pieteikumu, kurš Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegts 2014. gada 15. aprīlī, Komisija cēla šo prasību.

27 Pēc tam, kad divas reizes – 2014. gada 25. aprīlī un 3. jūlijā – nebija izdevies izsniegt prasības pieteikumu atbildētājai atbilstoši Vispārējās tiesas 1991. gada 2. maija Reglamenta 100. panta 1. punktam, Vispārējā tiesa pēc Komisijas pieprasījuma nolēma paziņot atbildētājai par prasības pieteikumu, izmantojot tiesu izpildītāja pakalpojumus.

28 Tiesu izpildītājs pienācīgi izsniedza prasības pieteikumu atbildētājai 2014. gada 17. novembrī.

29 Tā kā atbildētāja neiesniedza iebildumu rakstu tai piešķirtajā termiņā, Komisija 2015. gada 10. martā iesniedza Vispārējai tiesai pieteikumu par aizmuguriska sprieduma taisīšanu atbilstoši 1991. gada 2. maija Reglamenta 122. panta 1. punktam. Kanceleja izsniedza šo pieteikumu atbildētājai.

30 Tā kā viens no trešās palātas locekļiem nepiedalījās tiesas sēdē, Vispārējās tiesas priekšsēdētājs iecēla citu tiesnesi, lai papildinātu palātu.

31 1991. gada 2. maija Reglamenta 64. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros Vispārējā tiesa 2015. gada 11. jūnija vēstulē uzdeva Komisijai rakstveida jautājumus, uz kuriem tā atbildēja 2015. gada 9. jūlijā.

32 Pēc trešās palātas piedāvājuma Vispārējā tiesa, piemērojot Vispārējās tiesas Reglamenta 28. pantu, nolēma nosūtīt lietu izskatīšanai palātā paplašinātā sastāvā.

33 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— piespriest atbildētājai tai pārskaitīt parāda summu EUR 976 663,34 jeb EUR 900 662,25 kā pamatparādu un EUR 76 001,09 kā nokavējuma procentus, kas aprēķināti pēc 2,50 % likmes par laikposmu no 2010. gada 1. decembra līdz 2014. gada 15. aprīlim;

— piespriest atbildētājai tai pārskaitīt EUR 61,69 dienā kā procentus, sākot ar 2014. gada 16. aprīli līdz parāda pilnīgas atmaksāšanas dienai;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

Par Reglamenta 123. panta 3. punkta piemērojamību

34 Ir jākonstatē, ka, lai arī Komisijas prasības pieteikums ir ticis likumīgi paziņots atbildētājai, tā noteiktajā termiņā neiesniedza iebildumu rakstu 1991. gada 2. maija Reglamenta 46. panta izpratnē. Līdz ar to Komisija 2015. gada 10. martā, pamatojoties uz 1991. gada 2. maija Reglamenta 122. panta 1. punktu, iesniedza Vispārējai tiesai pieteikumu par aizmuguriska sprieduma taisīšanu. Tomēr 2015 gada 1. jūlijā stājās spēkā jaunais Vispārējās tiesas Reglaments, kura 123. pantā ir iekļauti jauni noteikumi par aizmugurisku lietas izskatīšanu. Līdz ar to ir jānosaka, kurš noteikums ir piemērojams šai tiesvedībai.

35 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka jaunā Reglamenta noteikumi – kā procesuāli noteikumi – ir piemērojami nekavējoties, sākot ar minētās regulas spēkā stāšanās dienu (rīkojumi, 1997. gada 10. decembris, *Smets* /Komisija, T-134/96, EU:T:1997:193, 16. punkts, un 2002. gada 30. maijs, *Coe Clerici Logistics*/Komisija,

T-52/00, EU:T:2002:134, 23. punkts), un līdz ar to ir piemērojami visām tiesvedībām, kas tiek izskatītas brīdī, kad tie stājas spēkā (1981. gada 12. novembra spriedums *Meridionale Industria Salumi* u.c., no 212/80 līdz 217/80, EU:C:1981:270, 9. punkts), izņemot konkrēti pārejas noteikumus.

36 Šajā lietā neviens pārejas noteikums neattiecas konkrēti uz Reglamenta 123. pantu.

37 Līdz ar to šī tiesību norma ir uzskatāma par tūlītēji piemērojamu, sākot ar Reglamenta stāšanos spēkā 2015. gada 1. jūlijā, un tātad par piemērojamu šai tiesvedībai.

38 Pat pieņemot, ka noteikumi, kas piemērojami prasītājas pieteikumam par aizmuguriska sprieduma taisīšanu, var tikt uzskatīti par daļēji materiāliem noteikumiem, ciktāl tie tieši skar tiesvedības dalībnieku intereses, tas neko neietekmē. Proti, tā kā situācija, kas radusies iebildumu raksta neiesniegšanas dēļ un prasītāja pieteikuma par aizmuguriska sprieduma taisīšanu iesniegšanas dēļ, kļūst galīga tikai brīdī, kad Vispārējā tiesa taisa spriedumu par minēto pieteikumu, šie noteikumi ir piemērojami nekavējoties (šajā ziņā skat. spriedumu, 2008. gada 11. decembris, Komisija/*Freistaat Sachsen*, C-334/07 P, EU:C:2008:709, 43. un 44. punkts un tajos minētā judikatūra).

Par lietas būtību

39 Saskaņā ar Reglamenta 123. panta 3. punktu Vispārējā tiesa ar aizmugurisku spriedumu apmierina prasītāja prasījumus, izņemot, ja prasības izskatīšana un izlemšana acīmredzami nav Vispārējās tiesas kompetencē vai ja šī prasība ir acīmredzami nepieņemama vai acīmredzami juridiski nepamatota.

40 Līdz ar to pietiek, ja Vispārējā tiesa konstatē, ka attiecīgajā lietā, pirmkārt, šīs prasības izskatīšana ir tās kompetencē atbilstoši šķīrējklauzulai LESD 272. panta izpratnē, kura ir iekļauta līguma 5. panta 2. punktā, otrkārt, nav nekādu šaubu, ka šī prasība ir pieņemama, un, treškārt, ņemot vērā šā sprieduma 2.–9. punktā atgādinātos noteikumus un Komisijas prasības pieteikumā sniegto faktu izklāstu, ko apstiprina lietas materiāli, prasība nav acīmredzami juridiski nepamatota.

41 Tādējādi ir jāapmierina Komisijas prasījumi, kas ir atgādināti šā sprieduma 33. punktā.

42 Turklāt attiecībā uz nokavējuma procentu samaksu no līguma II pielikuma 3. panta 4. punkta otrās daļas izriet, ka parāda summām pieskaita nokavējuma procentus atbilstoši likmei, ko Eiropas Centrālā banka (ECB) piemēro saviem pamata pārfinansēšanas darījumiem tā mēneša pirmajā dienā, kurā beidzas Komisijas noteiktais termiņš, – pieskaitot pusotru punktu. Tā kā Komisija noteica, ka šis termiņš ir 2010. gada 30. novembris, ir jāņem vērā likme, kas bija spēkā 2010. gada 1. novembrī. No *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* (OV 2010, C 298, 5. lpp.) izriet, ka procentu likme, ko ECB piemēroja saviem pamata pārfinansēšanas darījumiem 2010. gada 1. novembrī, bija 1 %. Šādos apstākļos ir jānosaka, ka šajā lietā piemērojamā likme ir 2,50 % gadā.

43 Līguma II pielikuma 3. panta 4. punkta otrajā daļā ir arī noteikts, ka procenti attiecas uz laikposmu no nākamās dienas pēc termiņa beigām līdz atmaksājamo līdzekļu saņemšanas dienai. Tā kā Komisijas noteiktais termiņš beidzās 2010. gada 30. novembrī, nokavējuma procentiem ir jāattiecas uz laikposmu no 2010. gada 1. decembra līdz parāda pilnīgas nomaksas dienai.

44 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, ir jāpiespriež atbildētājai atlīdzināt Komisijai summu EUR 900 662,25, pieskaitot nokavējuma procentus ar likmi 2,50 % gadā no 2010. gada 1. decembra līdz parāda pilnīgas nomaksas dienai, kas atbilst nokavējuma procentiem EUR 61,69 dienā.

Par tiesāšanās izdevumiem

45 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā atbildētājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Komisijas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriež:

1) **piespriest *McCarron Poultry Ltd* atmaksāt Eiropas Komisijai summu EUR 900 662,25, kā arī nokavējuma procentus ar likmi 2,50 % gadā no 2010. gada 1. decembra līdz parāda pilnīgas nomaksas dienai;**

2) ***McCarron Poultry Ltd* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

Papasavvas Labucka Wetter

Bieliūnas Kreuschitz

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2016. gada 25. maijā.

[Paraksti]